

kan ventes at ville blive. Paa den anden Side har han anført, at, endskjøndt ved Regjeringens tidligere Beregninger de Udgifter, som have været erstattede af Indkvarteringsfonden, efter et Gjennemsnit af 5 Aar, have været ansatte til 10,900 Rbd., saa har det dog vist sig, at disse Udgifter i 1848 stige til 14,000 Rbd., hvilket han har taget med i Beregning. Jeg troer imidlertid, at Aaret 1848, som i mange andre Henseender, saaledes ogsaa i denne, kan betragtes som et overordentligt Aar; der var i dette Aar megen Forvirring i Indkvarteringsvæsenet i Kjøbstæderne, og jeg skulde næsten troe, at der let kan være løbet nogle Udgifter med, som egentlig vedrøre den extraordinaire Indkvartering. Hertil kommer endnu, at de Aar, hvorefter Beregningen er skeet, have været meget lykkelige Aar for Danmark; Giendommene ere alle rede faldne endeel siden den Tid, og dette staaer i Forbindelse med Huusleien som har en ikke ubetydelig Indflydelse paa de omhandlede Udgifter. En anden Udgift af Betydning er Brænde; men det er jo det ærede Thing bekendt, at Regjeringen nu paatænker at foretage langt større Hugster i Skovene end forhen, og dette, i Forbindelse med det tiltagende Forbrug af Steenkul og flere andre Omstændigheder, kan let igjen bringe Brændeprikerne ned, som før af flere Grunde være blevne forhøiede. Saaledes er der flere Omstændigheder, som kunne bidrage til, at de 46,000 Rbd., som komme ind i Statskassen, dog ikke ville komme til at gaae med. Dertil hører jo ogsaa den Omstændighed, hvor stærkt Garnisonerne ville blive belagte. Den 1ste Januar 1851 begynder Staten at opkræve Ligningskatten; men for Diebliffet er der ingen Udflugt til, at Armeen til den Tid vil være kommen tilbage og at Garnisonerne altsaa ville blive belagte, som forhen, saa at det synes, at i dette Aar kan Staten meget let komme til ikke at have Brug af de fulde 46,000 Rbd. Hvorledes det vil stille sig i Fremtiden, er jo ikke godt at sige. Der findes i den høitagtede Indenrigsministers Foredrag fra forrige Gang en Ytring, som jeg skal tillade mig at fremhæve. Det var i Anledning af Spørgsmaalet om Beløbet af den Udgiftsforøgelse, som Udvalgets

Udvalgsforslag vilde medføre, at han yttrede: „hvor stor egentlig Udgiften vil være, det vil afhænge af, hvor stort Armeens Normaltal for Fremtiden vil blive, og paa hvor stort Antal Steder, den vil blive henlagt her i det egentlige Kongerige eller andetsteds“. Skulde den nu ikke blive henlagt i det egentlige Kongerige, saa vilde Indkvarteringsudgifterne rimeligviis ikke løbe saa høit op, som forhen. Jeg har i det Hele heller ingen Tro til, at denne Beregning skulde være for lav. Jeg har lagt Mærke til, at alle Beregninger, som skee med Hensyn til Statskassens Indtægter, ere i Almindelighed meget rundelige. Jeg troer, at de, som have fulgt de Calculer, som have fundet Sted ved Forandringer af Toldsatser, ville vist have lagt Mærke til, at bagefter har det næsten altid vist sig, at disse Calculer have været for lave. Jeg troer, at man skal have meget ondt ved at nævne et eneste Exempel, hvor Regjeringen har forregnet sig til Skade for Statskassen. Den høitagtede Indenrigsminister, som nu ikke er tilstede, satte forrige Gang denne Sag i Forbindelse med Consumtionens Ophævelse. Jeg skal ikke gaae ind derpaa; thi denne Sag foreligger jo ikke her, og den er desuden heller ikke afgjort. Jeg vilde dog ønske, at der ved Siden heraf var bleven nævnt, at Regjeringen har foreslaaet, at Kjøbstæderne skulle betale den fulde Krigsskat, og at der desuden ved Opmaalning af Kjøbstæderne til Ligningskat er indvundet for Statskassen en aarlig Indtægt af 8,000 Rbd. mere end forhen.

I Anledning af Consumtionen skal jeg dog endnu tilføie, at efter den Gang, som denne Sag har taget i Folkethinget, og de Afstemninger, som der have fundet Sted under den anden Behandling, synes det, at man der aldeles forkastet det Princip, hvorefter visse Statsudgifter skulle bæres af en vis Localitet paa Grund af de Fordele, en saadan Localitet har af at en Deel af Statens Indtægter der bringes i Omløb. Man har nemlig stemt for, at Consumtionen skal ophæves i Kjøbenhavn aldeles uden nogen Godtgjørelse; men endeel af Consumtionen er dog hidtil blevet betragtet som Noget, hvorved Kjøbenhavn gjorde fyldest for de Fordele, Hovedstaden har af, at en saa